

N:o 92.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående förändring af tullsatserna å socker samt om ändrad lydelse af § 13 i förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 4 juli 1910; gifven Stockholms slott den 17 februari 1911.

Under åberopande af bilagda utdrag af protokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att besluta,

dels att tullsatserna å nedannämnda slag af socker skola från och med den 1 januari 1912 utgöra följande belopp för kilogram, nämligen:

å socker, raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt socker, 14,5 öre;

å socker, oraffineradt, till färgen icke mörkare än n:r 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, likaledes 14,5 öre;

å socker, oraffineradt, till färgen mörkare än samma standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd, 9,5 öre;

dels att den i § 13 i förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 4 juli 1910 under vissa villkor medgifna restitution af tullmedlen vid utförsel sjöledes från stapelstad af raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-, hvilket tillverkats inom riket af utländskt råämne, skall utgå från och med den 1 januari 1912 med 10,5 öre för kilogram sådant socker.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Carl Swartz.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 februari
1911.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 SWARTZ,
 greve HAMILTON,
 MALM,
 NYLANDER,
 VON SYDOW,
 VON KRUSENSTIERNA.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz, anförde i underdänighet:

I anledning af särskilda nädiga propositioner den 13 januari 1908 har samma års Riksdag dels antagit förordning angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning af socker, enligt hvilken sålunda antagna nya förordning — bortsedt från det socker, som tillverkas vid vissa råsockerfabriker i Östergötland och Västergötland samt på Öland och utlämnas till fritt bruk antingen omedelbart från samma fabriker eller från visst raffinaderi, hvarom särskild bestämmelse af Riksdagen antogs — för allt socker, som inom landet tillverkades eller dit infördes, skulle vid sockrets utlämnande till fritt bruk erläggas skatt med 16 öre för hvarje kilogram, dock att skatten skulle utgöra intill 1911 års utgång endast 15 öre och därefter intill 1912 års utgång 15,5 öre, allt för ett kilogram räknadt;

dels ock beslutat,

ej mindre att tullsatserna å nedannämnda slag af socker skulle utgöra följande belopp, nämligen:

å socker, raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt socker, 15 öre för kilogram,

å socker, oraffineradt, till färgen icke mörkare än n:r 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, likaledes 15 öre för kilogram,

å socker, oraffineradt, till färgen mörkare än samma standardnummer, äfven om varan inkomme i upplöst eller flytande tillstånd, 10 öre för kilogram,

än äfven att den i § 9 i underrättelser om hvad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör under vissa villkor medgifna restitution af tullmedlen vid utförsel sjöledes från stapelstad af raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-, hvilket tillverkats inom riket af utländskt råämne, skulle utgå med 11 öre för kilogram sådant socker.

I öfverensstämmelse med detta Riksdagens beslut hafva i särskilda författningar den 23 juli 1908 bestämmelser i ämnet blifvit utfärdade.

Den skrifvelse, genom hvilken Riksdagen meddelade sitt omfördälda beslut, innehåller, bland annat, följande.

Beträffande tullsatserna hade Kungl. Maj:t föreslagit, att tullen för raffineradt socker och därmed likställdt slag af råsocker måtte nedsättas från nuvarande 17 öre till 14 öre för kilogram samt för annat råsocker från 11,75 öre till 10 öre för kilogram. Inom Riksdagen hade vidare af enskild motionär föreslagits, att tullen för sistnämnda slag af råsocker måtte i stället bestämmas till 9 öre för kilogram.

Riksdagen funne det vara riktigt, att skatteförhöjningen förbundnes med en till hvarje tid motsvarande nedsättning af tullsatserna och att alltså tullen å raffineradt socker från och med den 1 januari 1909 nedsattes med 2 öre eller till 15 öre för kilogram. Då enligt Riksdagens beslut skatten skulle ytterligare höjas den 1 januari 1912 med 0,5 öre, och den 1 januari 1913 med likaledes 0,5 öre, borde äfven samtidigt vidtagas en motsvarande sänkning af raffinadtullen till respektive 14,5 öre och 14 öre för kilogram.

I fråga om förhållandet mellan tullen å raffinad och tullen^å råsocker ansåge Riksdagen i likhet med nyssnämnda motionär, att någon rubbning uti hvad som i detta afseende beslöts vid 1905 års Riksdag icke borde ske. Då raffinadtullen komme att sänkas, på sätt ofvan blifvit nämnt, skulle alltså råsockertullen den 1 januari 1909 nedsättas till 10 öre för kilogram, hvarjämte en nedsättning med 0,5 öre hvarje gång borde äga rum den 1 januari 1912 och den 1 januari

1913; och hade Riksdagen vidare förutsatt, att Riksdagen komme att i sinom tid på Kungl. Maj:ts framställning därom fatta beslut.

I fråga om ändring af § 9 tulltaxeunderrättelserna, ansåge Riksdagen, då råsockertullen jämväl af Riksdagen bestämts till 10 öre för kilogram, att nedsättning af restitutionsbeloppet till 11 öre för kilogram utfördt raffineradt socker likaledes borde tillämpas från ingången af år 1909. Emellertid borde naturligtvis i sammanhang med blifvande ytterligare nedsättning af råsockertullen tagas under ompröfning, i hvad mån, utöfver hvad nu bestämts, jämkning i restitutionsbeloppet borde vidtagas.

Uti infordradt gemensamt underdånigt utlåtande den 9 februari 1911 rörande den jämkning i berörda restitutionsbelopp, som kunde betingas af ytterligare nedsättning af råsockertullen, hafva generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen anfört, bland annat.

Ifrågavarande restitutionsbelopp, 11 öre för kilogram utfördt raffineradt socker, hade fastställts enligt sådan beräkning, att råsockertullen, 10 öre, multiplicerats med talet $\frac{100}{90,9}$, på sätt framginge af ett departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet vid nådig proposition till Riksdagen (nr 10) år 1908.

Enligt Riksdagens skrifvelse nr 49 år 1908 förutsattes, att råsockertullen skulle sänkas med $\frac{1}{2}$ öre från och med år 1912 och med ytterligare $\frac{1}{2}$ öre från och med år 1913. Under år 1912 borde således restitutionen komma att utgå med $\frac{100}{90,9} \times 9,5$ d. v. s. 10,451 öre och från och med år 1913 med $\frac{100}{90,9} \times 9$ d. v. s. 9,901 öre.

Utginge man åter från det af Brysselkonventionen antagna raffinadutbytet 91,5, blefve restitutionen under år 1912 10,382 öre och efter ingången af år 1913 9,836 öre.

På grund af hvad sålunda förekommit hemställde ämbetsverken, att sådan jämkning af ifrågavarande restitutionsbelopp måtte vidtagas, att detsamma, med ledning af den sänkning i råsockertullen, som torde böra äga rum, bestämdes för år 1912 till i afrundadt tal 10,5 öre och för tiden därefter till jämt 10 öre.

Departementschefen.

Innan jag går att göra den hemställan angående förändring af tullsatserna å socker och hvad därmed står i samband, hvilken betingas af hvad i ärendet förekommit, anser jag mig icke böra underlåta att fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet därå, att, då det redan är känt, att skatten å socker kommer att höjas från och med den 1 januari 1912, man kunde befara, att anmälan af socker till beskattning dessförinnan skulle komma att göras i större omfattning, än af det

ordinarie dagsbehovvet påkallas, och att alltså staten skulle komma att gå förlustig beräknad inkomst af skatten. Det skulle under sådana förhållanden kunna sättas i fråga att vidtaga särskilda åtgärder till förekommande af ett sådant utnyttjande af situationen till statens skada. Då jag emellertid från svenska sockerfabriksaktiebolaget, som för närvarande är innehafvare af alla de sockerfabriker i riket, som äro berörda af ifrågavarande skatteförhöjning, fått mottaga en af bolagets styrelse beslutad förklaring, att bolaget har för afsikt att icke före 1911 års utgång till beskattning anmäla mera socker, än som motsvarar ordinarie dagsbehovvet vid den tiden, finner jag anledning saknas att vidtaga några sådana åtgärder.

Jag tillåter mig nu alltså i underdånighet hemställa allenast, att Eders Kungl. Maj:t måtte i särskild proposition föreslå Riksdagen att besluta,

dels att tullsatserna å nedannämnda slag af socker skola från och med den 1 januari 1912 utgöra följande belopp för kilogram, nämligen:

å socker, raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt socker, 14,5 öre;

å socker, oraffineradt, till färgen icke mörkare än n:r 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, likaledes 14,5 öre;

å socker, oraffineradt, till färgen mörkare än samma standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd, 9,5 öre;

dels ock att den i § 13 i förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 4 juli 1910 under vissa villkor medgifna restitution af tullmedlen vid utförsel sjöledes från stapelstad af raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-, hvilket tillverkats inom riket af utländskt råämne, skall utgå från och med den 1 januari 1912 med 10,5 öre för kilogram sådant socker.

Hvad departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Emil Sundberg.